Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 110. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 12-го ЧЕРВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 12, 1985 No. 110. VOL. XCII

Появилися подробиці про самогубство Ю. Литвина

Джерзі Сити, Н. Дж. — Український політв'язень Юрій Литвин, який покінчив життя самогубством в совєтському концтаборі минулого серпня, помер коли розтяв собі жили в руках і ногах та розтяв собі шлунок. Про це повідомило недавно агентство СССР Ню3 Бріф.

Ю. Литвин, 50-літній член Української Гельсінкської Групи, що сидів уже в тюрмі п'ятий рік, помер коли його відвозили до лікарні. Агентство повідомило, що Ю. Литвин чекав щоб інші в'язні в тюрмі пішли на роботу, а тоді покінчив самогубством.

Ю. Литвин, це третій член УГГ, що помер в совєтському таборі між травнем і жовтнем в 1984 році. Олекса Тихий, один з членів-засновників УГГ — помер на рака в травні минулого року, а Валерій Марченко, 37-літній журналіст, помер на недугу нирок 7-го жовтня минулого року. Всі троє були ув'язнені в таборі ч. 36-1, де умовини мають бути найбільш строгі і жорстокі.

Ю. Литвин сидів по совєтських таборах 20 років, починаючи з 1951 року. В 1978 році, у виданні Гельсінкської Групи, Ю. Литвин хвалив боротьбу українців за свої національні права, кажучи, що „оборона людських прав без оборони національних прав і свободи не має підстав".

Ветерани вшанували поляглих вояків

Філядельфія, Па. — У понеділок, 29-го травня, ц.р., п'ять відділів Українсько-Американських Ветеранів (УАВ) зібрались щоб вшанувати тих українців-вояків, які полягли в Першій, Другій світових, Корейській й В'єтнамській війнах та були членами американських збройних військ. Група з 75 ветеранів вимаршували на українське католицьке кладовище св. Марії в Факс Чейсі, під проводом Володимира Дармопрая, та взяли участь в Службі Божій, яку там відправлено. Отець шамбелян Михайло Федорович також відправив Панахиду за померших вояків.

Опісля Дмитро Биковець який перед тим був прочитав імена усіх поляглих вояків, запросив всіх на прийняття, що його зорганізували жінки чоловіків в 4-му Відділі УАВ при катедрі св. Володимира. Д. Биковець є тепер комендантом 4-го Відділу УАВ.

Показали писанки в Менор коледжі

Сестра Ольга Кіш (посередині), президент Менор Джуніор коледжу в 1970-76 роках, приймає писанку від знаної писанкарки Галини Бадуляк з Квейкертавну, Па. Г. Бадуляк була одною з п'ятьох писанкарів, що мали на виставці понад 300 писанок. Виставка відбулась в квітні ц.р. Зліва стоїть Сестра Анна, бібліотекарка Менор Джуніор коледжу.

Французький журнал пише про Україну

Джерзі Сити, Н. Дж. — Французький журнал „Ль Альтернатів" подав у числі 31 за січень 1985 року окремий додаток про Україну, в якому автори аналізують становище в Україні від часів встановлення совєтської влади по сьогоднішній день.

У додатку знаходяться три статті пера Леоніда Плюща, в яких він подає ряд проблем пов'язаних з національним питанням в СССР. Він пише, між іншим про російський великодержавний шовінізм, депортацію народів, як також про расизм і антисемітизм. Окремо Л. Плющ присвячує місце питанню лінґвіциду та інформує французьких читачів, що рішення в цій справі з 1979 року є більше небезпечні для народів в системі СССР, як був колись Емський указ, який забороняв вживання української мови в пресі та писаннях. На доказ того, як тепер переслідують в СССР він дає приклади того, що діється в Україні.

Крім статтей Л. Плюща, в додатку „Ль Альтернатів" знаходяться ще статті Мирослава Шкандрія, викладача славістичного відділу університету у Вінніпезі та історика Франка Сисина з УНІГУ.

М. Шкандрій пише на тему „Українська культура сьогодні", а Ф. Сисин пише на тему „А що французи знають про Україну". Обидва стараються у своїх інформативних статтях вияснити французьким читачам окремішність української історії та культури від російської, що багатьом французам ще сьогодні не є відоме. Тому Ф. Сисин уважає, що найвищий час, щоб французи потурбувалися долею України бо розв'язка української справи є вирішальною не лише для совєтської політики, але й для майбутнього Східньої Европи і взагалі світу.

ШВАЙЦАРІЯ, ГОЛОСАМИ два до одного, відкинула пропозицію про затіснення контролі абортів і заборони вживання інших протизаходів для зменшення народин. Цю пропозицію, додаток до існуючої конституції, запропонувала і спонзорувала консервативна римо-католицька і протестантська група фундаменталістів. Після завзятої кампанії, яка велася в пресі, на відкритих зборах, радіо і телевізії, більшість швайцарських виборців відкинула цю пропозицію. Голосування відбулося у всіх 26 кантонах.

ПРИВІТАННЯ І РЕЗОЛЮЦІЇ

ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, СХВАЛЕНІ ОДНОДУШНО НА ПРОПОЗИЦІЮ РЕЗОЛЮЦІЙНОЇ КОМІСІЇ НА ЗВИЧАЙНИХ РІЧНИХ НАРАДАХ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ТИЖНІ ВІД 20-го до 24-го ТРАВНЯ Ц. Р.

ПРИВІТАННЯ

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на своїх нарадах на Союзівці в тижні від 20-го до 25-го травня 1985 року:

1. Поновно шле свій братерський привіт поневоленому комуно-московськими імперіялістами українському народові, який продовжує свою героїчну боротьбу за свою національну самобутність та державну незалежність і навіть у найтрудніших обставинах цієї боротьби творить непроминаючі вартості в багатьох ділянках життя. Головний Уряд закликає всіх своїх членів продовжувати і пожвавлювати свою активну участь в усіх акціях, скерованих на допомогу українському народові в його змаганнях.

2. Вітає уряди, Конгрес, парлямент та народи своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, висловлює їм вдячність за всі їхні рішення і акції, скеровані на оборону людських і національних прав усіх народів світу, зокрема українського народу, та апелює до них продовжувати і посилювати ці акції.

3. Вітає в пошані ієрархію наших Церков та проводи наших церковних об'єднань, вітає нашу світову громадську надбудову та наші крайові централі, вітає проводи і членів наших крайових і місцевих харитативних, наукових, молодечих, жіночих, економічних та всіх інших установ і закликає всіх своїх членів активно включитися в усі їхні акції, ведені для добра нашої громади і нашого народу.

3а. Вітає з великою радістю Їх Блаженство Патріярха Мирослава І. Любачівського з приводу назначення його Кардиналом Вселенської Католицької Церкви.

4. Головний Уряд УНС, йдучи за закликом ієрархів наших Церков та проводів наших релігійних об'єднань і мавши на увазі жорстоке нищення безбожницьким окупантом релігії та церков в Україні, закликає всіх своїх членів активно включитися в підготовку найгіднішого відзначення Тисячоріччя Хрищення України в 1988 році.

5. Головний Уряд УНС, покликавши на цьогорічному засіданні спеціяльну комісію для оборони доброго імени українців, буде докладати всіх зусиль та вживати всіх засобів для вияснювання, спростовування та оборони українців проти безпідставних обвинувачень та очорнювань.

СТВЕРДЖЕННЯ

1. У 91-річчя існування і праці УНС, Головний Уряд УНС стверджує і підкреслює, що ідеали й завдання, поставлені в основу УНС його основоположниками-піонерами, залишаються й надальше незмінними та закликає все членство бути їм вірними та обороняти і продовжувати їх.

2. Головний Уряд УНС з великим признанням стверджує, що Головний Екзекутивний Комітет прикладно виконав минулорічну резолюцію Головного Уряду активно включаючися в акцію заснування Всегромадського Комітету для відзначення Тисячоріччя Християнства в Україні.

ЗАКЛИК

Головний Уряд УНС закликає членство активно включитися у підготову до святкувань Тисячоріччя Християнства в Україні.

РЕКОМЕНДАЦІЯ

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові переглянути минулорічні резолюції і рекомендації та зробити всі старання для виконання тих, які з будь-яких причин ще не були виконані.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

(Схвалені на пропозицію Організаційної комісії)

Для скріплення заходів організаційного Відділу розбудови УНСоюзу, Головний Уряд на пропозицію Організаційної комісії доручає і рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Поробити всі заходи для того, щоб при співпраці урядовців Відділів та Окружних Комітетів придбати у передконвенційному році 4,000 нових членів забезпечених на 10 мільйонів долярів.

2. Доручити Головному Екзекутивному Комітетові приготовити проєкт статутового оформлення Округ і Окружних Комітетів УНС.

3. Докласти всіх старань для того, щоб затруднити на повний час праці двох обласних організаторів в Америці, бодай одного в Канаді — в тому числі одну жінку — організаторку. Слід постійно шукати за організаторами членів на місцях.

4. Піднести вік нових членів в клясі АДД з 55 років до 65 років, а важливість акцидентового забезпечення до 75 року життя (якщо це апробує актуарій).

5. Продовжити вік приймання в члени на життьове забезпечення до 70-го року життя (якщо це апробує актуарій).

6. Підвищити суму допомоги хворим членам до 50 дол.

7. Доручити Головному Екзекутивному Комітетові перевести в життя пропозицію резолюції, схваленої попередніми нарадами Головного Уряду, щоб грамоту ТР-65 зараховувати до категорії грамот життьового забезпечення з винагородою 10 дол. за члена (якщо це апробує актуарій).

8. Підвищити на пів відсотка винагороду секретарям за збірку вкладок.

ЗАКЛИК

Головний Уряд УНСоюзу закликає всіх головних урядовців і почесних членів активно включитися в організаційну кампанію, зокрема в цьому передконвенційному році, й допомогти виконати намічену квоту членів.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

(Схвалені на пропозицію Комісії жіночих справ)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Заохочувати Відділи і членів УНСоюзу брати активну участь у приготуваннях до святкування Тисячоріччя Християнства в Україні.

2. Пригадувати членству, щоб вписували і забезпечували в УНСоюзі своїх дітей, внуків, рідних та приятелів.

3. Постійно пригадувати Відділам їх обов'язок

(Закінчення на стор. 5)

В СВІТІ

У МАДЯРЩИНІ ТРАПИЛАСЬ небуденна політична подія, яка викликала зацікавлення у політичних колах інших країн світу. Згідно з тамошніми інформаціями, опублікованими 9-го червня і переданими агентством Ассошіейтед Пресс, у парляментарних виборах здобули місця у 387-членному парляменті не тільки самі комуністи, які, очевидно, становлять абсолютну більшість, але також 25 незалежних кандидатів. Це перший випадок в контрольованій комуністами країні, що місця в парляменті чи, як в СССР, Верховній Раді, здобувають не-комуністи, льояльні до існуючого уряду і системи. 71 незалежних каднидували без підтримки і спонзорства Народного патріотичного фронту.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Ройтерса інформує, що на протязі кількох останніх днів 78 осіб загинули, а біля 150 були поранені від бомб і ракет скинених на іранські міста іракськими літаками. Іракські літаки заатакували також курдські табори втікачів в північнозахідній частині Ірану. Табори знаходяться в західній частині азербайджанської провінції на прикордонні з Туреччиною і втікачі переважно походять з Туреччини або з Іраку. Понад 90 відсотків забитих і поранених жінки і діти, говориться в інформації згаданого агентства.

КИПРСЬКІ ТУРКИ знову обрали своїм лідером Рофа Денкташа, який свого часу вимагав проголошення північної частини острова Кипр самостійною республікою. 85 відсотків управлених до голосування кипрських турків голосували.

ТАК ЯК ПЕРЕДБАЧАЛИ урядові речники в Ню Делі, між племенами гінду і сікхами в Індії дійшло до зударів у зв'язку з тим, що сікхи, відзначаючи річницю вбивства індійського прем'єр-міністра Індіри Ганді, прославляли в вбивників і молилися за їх геройчний вчинок. Досі згинуло у зударах понад 20 осіб, 14 осіб згоріли у вогнях, десятки були поранені. Заколоти тривають і тому існує побоювання, що багато більше осіб згинуло в сутичках.

ПРЕЗИДЕНТ ПАКІСТАНУ Мохаммед Зія уль-Гаґ обвинуватив Совєтський Союз за те, що він дозволяє своїм пілотам перелітати через пакістанську територію і бомбити прикордонні місцевості та вбивати цивільних людей. Не зважаючи на політику Пакістану, СССР не має права порушувати кордони іншої держави, навіть у випадку погоні за антикомуністичними афганськими повстанцями. Під час візити до прикордонної місцевості у якій совєтські пілоти вбили 12 і поранили 31 осіб, згаданий президент висловив обурення за піратські налети совєтських пілотів і вбивство невинних осіб. Військові спостерігачі кажуть, що СССР правдоподібно готується до частинної інвазії на прикордонні місцевості Пакістану, щоб в такий спосіб знищити табори афганських антикомуністів.

В АМЕРИЦІ

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ГАЗЕТА „Вашінгтон Пост", на одному з московських летовищ совєтська митна служба конфіскувала плівку з записом інтерв'ю, яке американська телевізійна компанія Ен-Бі-Сі взяла у двох осіб, яким совєтський уряд відмовляє виїхати з СССР. Завідуючий кореспондентським бюром Ен-Бі-Сі в Москві Стівен Герст зложив у міністерство закордонних справ СССР протест проти „кричущого порушення міжнародних договорів". Компанія Ен-Бі-Сі також післала протест совєтському амбасадорові у Вашінгтоні Анатолію Добриніну.

В КВІТНІ ІНСТИТУТОВІ ім. Андрея Сахарова минуло п'ять років. Він був заснований в 1980 році групою вчених з Рочестерського університету у відповідь на заклик Єлени Боннер до вчених всього світу зробити все від них можливе для звільнення академіка Андрея Сахарова із заслання. 40 лавреатів премії Нобеля, 250 академіків, президенти великих американських університетів, політичні лідери Републіканської і Демократичної партії, діячі літератури і мистецтва, учасники совєтського правозахисного руху погодилися брати участь в праці інституту, який тепер знаходиться у Вашінгтоні і має відділи в Лондоні, Парижі і Амстердамі.

ЗАЛОГА КОСМІЧНОГО корабля „Дискавері", в складі якої буде савдійський принц, закінчила останню підготову перед черговим полетом. „Я чекаю — не дочекаюся старту", — сказав журналістам 28-річний Султан Сальман ель-Савд, небож короля Савдійської Арабії. Вилет корабля запляновании на 17-го червня.

ЗГІДНО З ДАНИМИ Департаменту праці, безробіття в травні лишилося на тому ж рівні, що і з лютого до квітня — 7,3 відсотка. В стейті Ню Йорк безробіття підвищилося на 0,4 відсотка і тепер також становить 7,3 відсотка.

ЛЮДИ, ЯКІ ВИРОБЛЯЮТЬ компютори у Сан Франсіско, мають великі проблеми, бо є забагато продуктів та завелика конкуренція між компаніями на ринку. Чужі компанії перемагають американські та мають кращий і більший заробіток.

У КАЛІФОРНІЇ ПОЛІЦІЯ далі шукає вбитих, яких замордовано в кабіні недалеко Вилсвіллі. Трьох вбитих осіб знайдено в п'ятницю, 7-го червня, як також знайдено відеотасьму, на якій награно тероризування якоїсь жінки. Місцева влада заарештувала одного чоловіка, пов'язаного з вбивством, який себе застрілив на місці. Другого чоловіка ще шукають. Поліція шукає за іншими тілами.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ подав до відома, що обкрадено менше хат у 1984 році ніж в попередніх роках. Кримінальники й злодії обікрали одну з чотирьох хат в минулому році. Бідних та неґрів більше ограбовано ніж білих людей у кращих дільницях та багачів.

АДМІНІСТРАЦІЯ Р. РЕҐЕНА БУДЕ ПРИДЕРЖУВАТИСЬ ДОГОВОРУ САЛТ II

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен передав Сенатові і Палаті Репрезентантів спеціяльний документ, а речник його Адміністрації Роберт МекФерлейн, головний дорадник Президента у справах крайової безпеки заявив, що Уряд З'єднаних Стейтів Америки не буде порушувати постанов САЛТ І і САЛТ II, хоч вважає їх недокладними, некорисними для ЗСА і вільного світу і непрактичними, а головно небезпечними, бо під прикриттям цих угод й існуючої тоді політики детанту Совєтський Союз виріс у велику мілітарну силу, розбудовуючи при тому свою офензивну нуклеарну зброю.

Одиноким поважним аргументом, який промовляє за тим, щоб ЗСА і СССР далі придержувались угоди про контролю нуклеарного озброєння, підписаного обидвома сторонами в 1979 році, є переговори в Женеві, які хоч досі не принесли поважних результатів, але під теперішню пору ніхто не має права квестіонувати їхньої важливости, бо вислід переговорів залежить не від самих сесій в Женеві, а від політики урядів двох великих надпотуг.

У заяві Уряду ЗСА до Конгресу говориться, що ЗСА здержаться від продукції нових родів нуклеарної зброї, якщо це саме робитиме Совєтський Союз, від якого дуже багато залежить щоб Америка і СССР придержувалися в майбутньому, принаймні до закінчення переговорів в Женеві і випрацювання нового договору, нератифікованої угоди САЛТ II. На думку речників Адміністрації президента Р. Реґена СССР принаймні 10 разів порушив в минулому угоди САЛТ II підписані між тодішнім президентом ЗСА Джиммі Картером і генеральним секретарем ЦК КПСС та головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом Брежнєвим. Не поміг тоді „традиційний поцілунок" Брежнєва, бо СССР не тільки продовжував курс озброювання, головно нуклеарного, але перевів агресію на Афганістан в 1980 році, викликавши тоді велике розчарування у президента Дж. Картера і членів його кабінету.

В лютому цього року президент Р. Реґен інформував Конгрес, що СССР випробовує й інсталює нові нуклеарні ракети середнього засягу СС—24 і СС-25 не тільки в Европі, але також на Далекому Сході. Для добра загального порозуміння і можливого зменшення запасів нуклеарної зброї Уряд ЗСА, як заявив Президент, „готовий піти на зустріч добрій волі", якщо така виявиться по другій стороні.

Заява президента Р. Реґена була в загальному прихильно прийнята в обидвох палатах Конгресу і серед народу, крім консервативних кіл, які вважають, що ЗСА переходять на небезпечний шлях самообману.

Зобов'язання ЗСА триватиме покищо один рік.

У ВИЩИХ ШКОЛАХ КИТАЮ ВИКОРІНЮЮТЬ МАРКСИЗМ

Пекін. — Чиновники китайського уряду, які займаються питаннями вищої освіти, повідомили, що уряд Китаю прийняв рішення сильно скоротити програму марксизму в університетах та інститутах, бо студенти „втратили зацікавлення" до цього предмету, який колись був одним з головних у вищих школах.

Міністер освіти Китаю у своєму виступі повідомив, що, наприклад, в Пекінському університеті, який є найбільш престижевим навчальним закладом країни, обов'язковий курс з марксизму-ленінізму, історії комуністичної партії і діялектичного матеріялізму з осені цього року скорочується на 25-30 відсотків. А взагалі „послаблення" у вивченні „політичних предметів" охопить майже 1,6 мільйона студентів у 704 вищих школах Китаю.

Китайські студенти дістали право вивчати „Капітал" Маркса факультативно. Переважна більшість студентів хоче вивчати економічні науки капіталістичних країн, право, основи ведення підприємств. „Ми хочемо, щоб наші студенти навчилися вирішувати практичні завдання, бо революція — це ще не все, — сказав журналістам ректор Пекінського університету. — Нашим завданням є виховати дисципліноване, ввічливе і культурне покоління".

В систему освіти, яка явно схиляється в сторону клясичної освіти, поступово вертається великий китайський вчений Конфуцій, який жив у п'ятому столітті.

Зниження ролі політичних наук в освіті комуністичного Китаю є частиною виховної реформи, яка була введена в країні в травні цього року. Ця реформа дає вищим школам більшу, ніж досі, автономію в складанні навчальних програм і вільному виборі студентами тих предметів, які вони мають бажання вивчати.

Бнай Бріт виступив із закидами на адресу „еміґрантів"

Ню Йорк. — Щоденник „Ню Йорк Таймс" помістив у числі з 10-го червня ц.р. коротку інформацію на підставі 40-сторінкового звідомлення Жидівської ліги проти знеславлення Бнай Бріт, у якому говориться, що східньоевропейські еміграційні групи, зокрема українці, литовці, лотиші і естонці, бо тільки їх називається в інформації, „ведуть посилену пропагандивну кампанію з метою перешкодити у вишукуванні нацистських злочинців Департаментом справедливости".

У звідомленні Бнай Бріт також говориться, що ця „еміґрантська" пропаганда дуже часто пересичена антисемітизмом і має за завдання обезцінити в очах американців і знищити працю Спеціяльного бюра інвестиґацій (ОСІ), покликаного до життя в 1979 році для ведення розшуків і слідства проти запідозрених у воєнних злочинах осіб. У звідомленні Бнай Бріт ані словом не згадується, що ОСІ майже виключно користується совєтськими матеріялами-обвинуваченнями, проти колишніх еміґрантів-антикомуністів. Крім цього ті „східні еміґранти", вже не є сьогодні еміґрантами, а громадянами З'єднаних Стейтів Америки і мають право домагатися в Палаті Репрезентантів і Сенаті перегляду праці ОСІ.

„Ню Йорк Таймс", покликуючись на розмови з представниками згаданих у звідомленні Бнай Бріт груп, пише, що вони заперечують обвинувачення їх жидівськими організаціями в антисемітизмі і в обороні воєнних злочинців, бо все чого вони шукають в Конґресі це справедливости і заборони використовування ОСІ фальшивих совєтських обвинувачень і так званих „документів" в американському судівництві.

Бнай Бріт говорить, що „еміґранти" збирають гроші для запідозрених у воєнних злочинах осіб для покриття судових витрат.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420) ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблиск надії на Близькому Сході

У минулому тижні появився промінчик світла серед глибокої темряви, яка окутує Близький Схід. Склались на цю темряву чотири ізраїльсько-арабські війни, двохрічна окупація Ливану і довгий-довгий шнур протиізраїльських терористичних актів, виконуваних Палестинською Визвольною Організацією (ПВО) та в реакції ізраїльськими відплатними рейдами. В наслідок тих подій, почавши від проголошення ізраїльської державної самостійности у 1948 році Близький Схід став найгрізнішою міжнародною „бочкою пороху". Ізраїль зачудував увесь світ хоробрістю своїх вояків та просто геніяльним хистом своїх полководців. Але від 1948 року, себто за минулих кругло 40 років, Ізраїль добув визнання своєї державности тільки від одного Єгипту, з яким підписано сепаратний мировий договір у Кемп Дейвіді в Америці 1979 року завдяки головно терпеливості тодішнього президента Джіммі Картера. Зрештою — Ізраїль завдячує своє існування насправді політичній і мілітарній опіці від З'єднаних Стейтів, бо перебуває як острівець, оточений ворожим арабським морем, з ворожим Совєтським Союзом. Усі посередницькі дипломатичні заходи розбивалися об екстремістів по обох боках: ізраїльські екстремісти, що їх лідер Менахем Беґін був прем'єром від 1981 до 1984 року, намагалися поширити територію Ізраїля на всі окуповані арабські землі, на яких вели фінансовану державою колонізацію і відмовлялися від усіх поступок, знову ж екстремісти по арабському боці із Сирією і організацією палестинців ПВО у проводі не вирeклися мрії — зіштовхнути Ізраїль до Середземного моря.

Час виявив, що екстремізм у політиці несприйнятливий і що примат має таки конечність компромісу. В минулому тижні перебував у Вашінґтоні, як гість президента Реґена, йорданський король Гуссейн. Він прилюдно виявив, що Йорданія готова переговорювати з Ізраїлем на базі резолюцій Ради Безпеки ОН, 242 і 348, які вимагали від Ізраїля повернути арабам окуповані землі в заміну за визнання арабами ізраїльської державної самостійности. Подібний мировий плян проголосив два роки тому президент Реґен. Більшість арабських держав поставилась до цього пляну прихильно або бодай невтрально, за винятком Сирії. Тепер король Гуссейн заявив, що він промовляє також в імені палестинців. Він завернув від своєї давнішої пропозиції, щоб для справи Близького Сходу скликати окрему міжнародну конференцію. ЗСА були проти такої концепції, бо вона давала б Совєтському Союзові голос у справах Близького Сходу, — Ізраїль теж таку пропозицію відкинув, звернувши увагу, що СССР дотепер взагалі не визнав ізраїльської держави, то як він може бути учасником такої конференції? ЗСА змодифікували дещо своє становище: Реґен буцім то готов погодитися на ролю СССР, як одної з великодержав, що спонзорують таку міжнародну конференцію, якщо СССР визнає Ізраїль та припинить достави зброї Іранові і перестане підтримувати можнародний тероризм.

Відвідини Гуссейна у Вашінґтоні і його замирення з палестинцями, які ніби відмовилися від бажання мати свою самостійну державу та погодились на територіяльну автономію на правому березі Йордану в рамках йорданської держави ті відвідини ще не стали історичною переломовою подією. Ще не зліквідовано ту психологічну запору, яка існує по стороні Ізраїля — ненависти супроти особи лідера ПВО Яссіра Арафата. Ізраїльці в масі не визнають, що той арабський діяч міг еволюціонувати і з революціонера-терориста став державним мужем, готовим до співпраці з учорашнім ізраїльським ворогом. Ще залишається атмосфера недовіря по обох сторонах. Ще залишається дразлива проблема Єрусалиму, в якому знаходяться святощі трьох віровизнань — християнізму, мусулманства і мойсеєвого визнання. (Ізраїль проголосив Єрусалим своєю столицею — ЗСА цього не визнали). Ще існує проблема вершин Ґоляна, колишньої сирійської території, що її Ізраїль не хоче ніяк повернути Сирії з уваги на стратеґічне значення того узгір'я.

Проте все ж настав поступ у напрямку до замирення. Державний секретар Джордж Шулц, який мав окрему довірочну довгу конференцію з королем Гуссейном, висловив велике вдоволення і воно має свою вимову. Віцепрезидент Джордж Буш, промовляючи в минулому тижні на церемонії закінчення академічного року в одній жидівській високій школі, заявив: „Президент і я не будемо накидати Ізраїлеві ніякої розв'язки, але вживатимемо всіх можливих посередницьких зусиль". Якщо ці зусилля доведуть до кінця, то це буде історична заслуга Роналда Реґена.

ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

(Питання і відповіді для української преси).

Питання: Яка сума грошей потрібна для реалізації Гарвардського Проєкту для відзначення 1000-ліття Хрищення Русі-України?

Відповідь: Згідно з точним обрахуванням проф. Омеляна Пріцака в 1983 році на здійснення Гарвардського Проєкту потрібно п'ять мільйонів долярів.

П.: Чи це є реальна сума для спроможности української громади у вільному світі?

В.: Так, дуже реальна і без надмірного обтяження української громади. Ми перевели точну аналізу можливостей осягнення цієї суми на протязі п'яти років і розпрацювали подрібний плян, що його можна заокруглити до таких чисел:

Тисячу пожертв у висоті від однієї тисячі до 10,000 долярів (і більше) може принести загальну суму два мільйони долярів. Тут враховується пожертви від українських парафій, українських кредитівок, банків та фінансових інституцій, релігійних і світських організацій, українських професіоналістів і підприємців, визначних меценатів та добродіїв, що визначаються високим патріотизмом та жертвенністю.

Чотири тисячі пожертв у висоті від 200 до 1,000 долярів знову може принести суму два мільйони долярів. Це число становлять охочі свідомі й патріотичні громадяни, що визначаються більш як пересічною жертвенністю та які розуміють і високо оцінюють важливість Гарвардського Проєкту.

Десять тисяч пожертв у висоті від 50 до 200 долярів принесе також один мільйон долярів від жертводавців, що будуть охоплені місцевими збірковими комітетами.

Вищезгадані три групи становлять 15,000 жертводавців. Коло найменше 35,000 жертводавців, що пожертвують на протязі п'ять років 10 до 40 долярів будуть охоплені щорічними збірками по наших українських парафіях і організаціях, загальна сума яких є вже врахована у першій групі тисячу пожертв.

Разом збіркова акція при охопленні 50,000 жертводавців, при добрій волі, зрозумінні та при великому бажанні нас усіх може легко принести намічену суму п'яти мільйонів долярів.

П: Чи збіркова кампанія Гарвардського Проєкту буде обмежена тільки до українців ЗСА, чи охопить інші країни вільного поселення?

В.: Збіркова акція заплянована на усі країни вільного поселення в міру їхніх фінансових спроможностей. Очевидно, найбільше сподівання кладеться на ЗСА, а опісля на Канаду.

П.: В який спосіб КТХРУ — ГП плянує переводити збіркову акцію?

В.: Плянуємо починати нашу акцію через заклик в українській пресі у березні. Опісля через висилку листів на знані адреси, потім через творення місцевих збіркових комітетів. Плянується переводити за згодою церковних властей збірки у формі окремих коверток по наших парафіях. Для переведення збіркової кампанії плянується виготовити збіркові листи, коверти, заяви - декларації. Велику увагу будемо класти на особистий контакт. Тут варто згадати, що наші кредитівки вже заявили свою готовість допомогти в цій збірковій акції.

П.: Яку ролю може відіграти в цій акції українська преса?

В.: Дуже поважну, а то й рішальну, головно через поміщення статтей на теми важливости цього наукового Гарвардського Проєкту для української справи не тільки під оглядом релігійно-церковним, але й під оглядом національно-самостійницьким. Далі через поміщення закликів до складання пожертв та через систематичне звітування про перебіг збіркової акції, її вислід і про видавничу діяльність Гарвардського Проєкту.

П.: Чи вже вплинули, які декларації та пожертви на цей Проєкт?

В.: Так, ще перед офіційним проголошенням збіркової кампанії вплинули вже поважні пожертви і декларації на суми від одної до 20,000 долярів. Дуже добрий приклад дали наші преосвященні Митрополити та деякі підприємці, професіоналісти і члени комітету й поодинокі жертводавці.

П.: Чи пожертви на Гарвардський Проєкт можна буде відтягати від федерального податку, та чи можна буде користати із дорівняльного фонду компаній, які подвоюють, а навіть потроюють пожертви на наукові інституції?

В.: Так, Гарвардський Проєкт буде зарахований в цю категорію, подібно як фонд Катедр Українознавства при Гарвардському університеті. Про це вже було появилося повідомлення в пресі, яке для пригадки буде повторене.

П.: Чому всі вважають, що Гарвардський Проєкт є одним з найважливіших для відзначення 1000-ліття Хрищення Русі-України?

В.: Гарвардський проєкт має точно визначене завдання, яке було вже подане в українській пресі у статтях проф. Омеляна Пріцака та нашого КТХРУ — для здійснення Гарвардського Проєкту. Він отримав патронат СКВУ і не входить в розбіжність з іншими церковними, науковими і культурними проєктами, які вже заплановані в зв'язку із святкуванням 1000-ліття Хрищення Русі-України.

Головна ціль цього проєкту — це видання оригіналів та перекладів творів із тематикою, що відноситься до християнства в Україні т.зв. українська досекулярна творчість, яка є власністю українського народу і яку тепер намагається присвоїти собі Росія, видання тритомової Історії „Тисячоліття українського християнства" з перекладами на головні мови світу та створення при Гарвардському університеті катедри релігійної думки в Україні, все це наукова документація для інформації наукового і політичного світу про нашу 1000-літню релігійну спадщину.

Гарвардський Проєкт матиме велике значення для майбутності української нації, для плекання національ-

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Кучер

ПОЇХАВ НА ТРИ ТИЖНІ, ЗАЛИШИВСЯ НА ТРИДЦЯТЬ ЧОТИРИ РОКИ

Недавно історію про нещасного 17-літнього француза опублікував „Парі Мач". У ній написано, що на запрошення родича, молодий хлопець вибрався в 1947 році до Совєтського Союзу. Візу він мав на три тижні. Але всупереч своїй волі залишилися в СССР тридцять чотири роки. Трапилося це за життя Сталіна коли кожного чужинця вважали шпиґуном. Трапляється це також тепер. Молодий француз Ніколя не знав російської мови. Зараз по приїзді до Москви його затримали. Віза уповноважувала француза на перебування на Кавказі, тому, опинившись у столиці був негайно запідозрений у шпигунстві за браком доказів. Коли виходив із суду його негайно арештував енкаведист. Причина? „Для нас ти все шпигун".

Ніколю вислано до табору близько Москви. Ніхто його не шукав. Родина вважала, що загинув. Після табору Ніколя відбув заслання. Із заслання постійно старався нав'язати контакт з французьким консулятом, але без успіху. Так пробував цілих тридцять років.

Таборова влада висловлювалася досить одверто щодо чужинців у таборах: не сподівайтесь вернутися до своїх країн. Повернувшись туди, ви були б поганими свідками для держави пролетаріяту. Врешті таких чужинців примушують приймати совєтське громадянство. З того моменту людина цілковито тратить можливість повернутися на батьківщину.

У таборі Ніколя вивчився на муляра. Завжди мав при собі лист, написаний французькою мовою. Сподівався зустріти француза, який передасть лист до консуляту. Носив листа двадцять років без наслідків. Надія зникала. Ніколя одружився з росіянкою, але листа продовжував мати при собі.

У 1979 році трапилось чудо. Ніколя їхав мотоциклем і завважив французьке авто. Затримав авто і коротко з'ясував свою справу та просив передати листа до консуляту.

По кількох днях Ніколю покликано до місцевого КҐБ, де йому показали листа, який він передав своїм землякам з проханням передати до консуляту. Земляки натомість в наївності передали листа до міліції, а та до КҐБ. Невідомо чому земляки відмовились допомогти своєму чоловікові. Ніколю вислано до табору для чужинців близько міста Ґорькій. У тому районі було двадцять сім таборів, призначених для чужинців і для духовних осіб. Ніколя дістав два роки таборів без права побачень. В'язні зробили умову. Перший кого звільнять, повідомляє консулят.

У таборі Ніколя стоваришувався із студентом-негром, який дав йому кілька адрес своїх знайомих у Москві. Після звільнення з табору Ніколя дістав дозвіл побачити свою дружину і забрати дещо з одежі. Тоді КҐБ перший раз зробило помилку. Ніколя знайшов свого таборового приятеля також негра і разом з ним вибрався до французького посольства. Міліція при дверях консуляту негра не затримала. Ніколя залишився на вулиці. Студент-негр оповів консулеві справу Ніколя. Консул запровадив цього студента в окрему кімнату з грубими бетоновими стінами, щоб не можна було підслухувати. Урядовці почали шукати прізвища Ніколі у списках чужинців, що перебували у таборах ҐУЛаґу. Прізвища Ніколя там не було. Врешті посол вирішив „вкрасти" Ніколю, який у розпачі і страху стояв на вулиці, очікуючи нового арешту.

Студент-негр повідомив Ніколю про розвиток подій. На щастя Ніколя, тою ж вулицею переїжджав Брежнєв і КҐБ та міліція трохи розгубилися. До Ніколі під'їхало мале французьке авто фірми Рено і забрало його до консуляту.

КҐБ лютував. Ніколю не випускали з СССР. Але у французькому уряді були комуністи і вони по двох місяцях процедури визволили Ніколю і тільки під умовою, що він не буде оповідати про своє перебування в СССР.

У совєтських таборах мучиться шістсот французьких громадян. Найбільш суворий табір для чужинців знаходиться в околицях Мінська. В'язні не мають контакту із світом, їм заборонено писати листи. У совєтських таборах також караються американські громадяни, німці, не бракує і китайців, яким не сподобався рай у себе і вони захотіли скоштувати совєтського.

Найбільше серед в'язнів у совєтських таборах є африканських студентів, які приїхали студіювати в університетах. Їх, звичайно, арештовують за торгівлю наркотиками, джінсами і за зв'язок з білими жінками. Тоді карають і жінку.

Роман Кухар

У калейдоскопі людей, подій, місць, уявлень...

Ліда Лугова, „Стежками минулого", спогади, вступне слово видавництва, обкладинка Лариси Лугової, Видавництво Юліяна Середяка, Буенос-Айрес, 1984, ст. 239, ілюстр.

Нова збірка спогадів, що вийшла в Видавництві Юліяна Середяка в Арґентині, закреслює доволі широку тематику — побут з дитинства й юности в Тернопільщині, вужчій батьківщині суспільної діячки Ліди Лугової („Рідною землею"), два нариси присвячені авторчиній сестрі, сл.п. Галині Столяр („На зов Батьківщини"), статті про видатніших представників нашого культурно-суспільного життя („Діячі культури"), репортажі з мандрувань Л. Лугової в Европі й на Новій Землі та пов'язані з цією темою оповідання („Широкою чужиною"), біографічні нариси про замітніших українських суспільників та письменників („Ті, що були між нами"), включно з причинками інших авторів наприкінці книжки (Додатки).

Найцікавішою частиною спогадів, на нашу думку, є суцільна розповідь Л. Лугової про її дитинство й молодість, роки освіти й національно-суспільного освідомлення в українських організаціях на рідній землі — головно в Тернопільщині, з окремими зупинками в Зарваниці, Хмелівці, Могильниці, Підкамені, Суховолі, у Бродах, та довшими шкільними постоями в Тернополі й у Львові. Матеріял цієї частини спогадів має вартість автентичного свідчення авторки про її участь, наприклад, у Тернопільському Пласті, навчання в гімназії „Рідної Школи" у Львові, проживання „на станції" в родині видатних музик і культурних діячів, Колессів, родинні взаємини тощо. Туди треба теж віднести спомини Ліди Лугової про свою сестру Галину Столяр, учасницю політичного процесу 59-ти (т.зв. „Другої Крайової Екзекутиви ОУН" під час першої совєтської окупації Західньої України у Львові, в 1941 р.) та героїню, що згинула, не зрадивши організаційних тайн, в кігтях ґестапівського ката Вірзінга в Берлінській в'язниці в 1942 року.

Цікаво теж представлені силюети деяких постатей нашого суспільного життя (Ольги Франко — дружини поета, Марії Бачинської-Донцов, Люби Русової-Ліндфорс, Климентини Глинської — сестри Мирослава Січинського), а зокрема наших письменниць Олександри Косач, Уляни Любович, чи поета Михайла Качалуби, ітд. Проте для кращого освоєння читачем даного матеріялу недостає точніших бібліографічних знадібок, посилань на відповідні джерела інформації. Дуже точно описала авторка деякі місця своїх відвідин у крайознавчих поїздках, як от музей, ґалерії мистецтва, заповідники в Парижі, Вашінґтоні, про що теж можливо довідатись із туристичних провідників, зате відносно мало подала вона про унікальних осіб, про яких читач лиш від неї міг почути. Тимто й у читача мимохіть виникає розчарування, що авторка не відзначила стільки, ж, а то й більше уваги й детальних датувань, знайомим їй видатнішим постатям з рідного життя, як це вона вчинила, описуючи зупинки своїх подорожей на чужині.

Коли, в загальному, написану з хистом книжку спогадів Л. Лугової треба вважати черговим позитивним здобутком в галузі нашої мемуаристичної літератури, прикро вражають її принагідні ремарки, здебільш необосновані характеристики-узагальнення, в роді: „У нашому суспільстві, як і в кожній нації, є різні жінки. Одні займаються своїм домашнім вогнищем і поза обсяг своєї сім'ї ніде не удільоються, другі з природи еґоїстки і дбають тільки про себе... На щастя, є ще цінні жінки, які вміють получити в собі прикмети „— жінки, дружини, матері, громадянки (ст. 120) З авторчиної характеристики нашого жіноцтва на еміґрації виходило б, що ідейні українські жінки тут у меншості, а це, й сама авторка хіба признає, був би несправедливий осуд. Подібно й інше спостереження авторки спогадів „Стежками минулого" хибує об'єктивністю, вказуючи на її невиправдене упередження. Провідавши чи не всі замітні місця столиці Вашінґтону, авторка ось як відзивається: „На жаль, в українській церкві в Вашінґтоні я не була; виберусь до неї, як поїду іншим разом. Не була я тому, що мене часто наші люди в Америці відстрашують від зустрічі з ними. Наші американські українці чомусь дуже горді. Я не люблю зустрічати давніх знайомих, тепер зарозумілих..." (ст. 204).

Тут безумовно заходить непорозуміння — поверховні сприйняття авторки щодо ураз дізнаних від випадкових неосвічених осіб, в роді — „а, то Ви з бідної Канади приїхали, з якоїсь „піпідівки" — стосуються виняткової ситуації, яку узагальнювати не слід. Без уваги на країну поселення, всюди бувають несвідомі дійсности індивіди, ментальність чия ніякою мірою не може репрезентувати суспільної думки. Утотожнювати такі нісенітниці — безглузді вирази безвідповідальних одиниць, з поглядами загалу було б помилково й несправедливо.

В обличчі загальної вартости твору, згадані дисонанси у книжці належать до рідкости. Спогади Ліди Лугової мають свою питоменну вартість — особисто спостережених і задокументованих подій та їхніх чільних акторів. Теж відрадно вказати, що мова авторки назагал бездоганна та що видання це зразково зредаґоване (мовно й технічно) й чепурно оформлене в дуже активному Видавництві Юліяна Середяка. Книжку „Стежками минулого" можна замовляти на адресу видавця: J. Serediak, Casilla de Correos 7, (Suc. 7), 1407 Buenos Aires, Argentina.

Ю. Бойко

ЗАМІСТЬ ЮВІЛЕЮ ПРОЩАННЯ НАВІКИ

I

Вістка про смерть Юрія Стефаника тяжко вразила мене і мою дружину. Його незаступимість у „Слові", в еміґраційній громаді відчують усі. Але наша родина сприймає його відхід особливо болюче, як утрату персональну... З великою інтенсивністю згадуються змістовні дні, коли ми позаторік у Мюнхені спільно переглядали українське теперішнє і пробували заглянути в майбутнє...

Саме перед кінцем його життя написав я для збірника „Слово" статтю з ювілейним забарвленням про Юрія Стефаника, відзначаючи його 75-ліття. Але він, як редактор збірника „Слово", рішуче відмовився друкувати про самого себе ювілейний матеріял.

І от тепер,... Розум сприйняв несподівану вістку про навіки втраченого Друга, а серце ніяк не хоче з тим погодитись. Він лишається для нас назавжди живим, і рука не підіймається писати некролог... Нехай уже йде до друку „Ювілейне", так, як було написано тоді, коли ще вірилося, що смерть ще не так дуже скоро закриє йому очі...

До 75-ліття Юрія Стефаника

Дивне діється у нас серед української еміґрації... Ювілейні урочистості не вгавають. Не так давно справлявся навіть п'ятилітній ювілей діяльности одного із наших „заслужених" і щобільше — і благенька брошурка з того приводу з'явилася.

Кажуть, що для ювілею частенько треба „мати міцні лікті".

Юрій Стефаник таких ліктів не мав, а тому його ювілей був мовчущим. Мені хотілося б цю мовчазність перервати. Я свідомий великих заслуг Юрія Стефаника. Тільки в останніх роках я мав змогу з ним ближче запізнатися, познайомитися також з його дружиною Оленою, уродженою Драгомирецькою. Я і моя дружина пізнали в них прекрасних людей, з насолодою провели багато годин у спільних розмовах. Але особисте наше близьке знайомство датується минулим роком, коли подружжя Стефаників завітало до Мюнхену, і я мав змогу від „Слова" влаштувати для нашого славного діяча зустріч із українським мюнхенським громадянством. Перед тим ми знали себе здалека, для мене була видима великість Ю. Стефаника, але конкретности дії цієї людини зблизька я не спостерігав, переповідати те, що про нього написано в „Енциклопедії Українознавства" мені не випадало б. Там же не сказано нічого конкретного ні про його арешт органами КҐБ в 1940 році, ні про зміст його напруженої праці в „Українському Видавництві" під час війни, ані про ту велику жертвенність, працьовитість, яку він виявив ув останніх десятиліттях у Президії „Слова", не кажучи вже про багато років життя, які взагалі не згадані.

Але перед мною його книга під псевдом Клинового: „Моїм синам, моїм приятелям". В ній знайшли відбиток його творчі зусилля з 1942 року починаючи. В ній його безпосередній вклад у нашу духовість. І коли через нашу недбайливість не відбувся його ювілей, то моральним обов'язком є для нас сказати про ті його творчі здобутки, які відбилися у книзі...

Юрій Стефаник принагідно кинув заувагу „про існування критики за малими винятками, наприклад, рецензіями в „Свободі" її сеньйора д-ра Луки Луцева, ледве чи можна говорити, така вона неорґанізована й особиста". Це справді так. І на тлі такої критики виступає Ю. Стефаник. За ним десятки років критичної праці, і він заслужив у цій ділянці нашої критики титул клясика.

Свої критичні нариси Ю. Стефаник уміє писати прочулено, короткими есеями змальовувати образ письменника. Так він, наприклад, написав статтю про Б. Олександрова.

Наш критик, коли пише про якогось письменника чи його твір, то він не прив'язує себе тільки лише до нього. Знаючи широко українську і чужинні літератури, Ю. Стефаник знаходить паралелі, перекликання, впливи.

Стефаник надає великої ваги біографії письменника. У нього знаходимо щодо цього чітке означення своєї позиції. „Для вивчення і повного розуміння творчости письменника важливі не тільки його твори, але й він сам, він — жива людина, що ходила по землі ногами дитяти і юнака, її батьки, її приятелі, її середовище, особливості її вдачі тощо, вивчення самого джерела, з якого для всіх несподівано, випливало мистецтво". Хоч Юрій Стефаник багато присвятив уваги біографіям, та біографії у нього завжди освітлюють творчість письменника.

Стилістично Ю. Стефаник у своїй критиці вибагливий і дотепний. Свою рецензію на „Землею українською" він починає запитанням до читача: „Хочете мандрувати по Україні, читачу, хочете побачити рідну землю по той бік Збруча?" А далі йде патетика, яка нагадує нам гоголівське „Чуден Днепр при тихой погоде..."

Літературний критик є добрим садівником, що вирощує письменника. Таким самим бачимо ми Ю. Стефаника, коли він пише про Понеділка, про Маляра. Він витягає на світ Божий тих талановитих творців слова, які через свою скромність закопують свій талант (Софронів — Левицький, Яблонська).

Завдання критики полягає не в тому, щоб перехвалювати або ганити письменника, але щоб указувати йому дорогу у відповідності з його талантом. Саме це і робить Стефаник, коли він досить конкретно розглядає повість П. Маляра „Хліб". Методологічно одною з найкращих статтей Ю. Стефаника є „Дещо про призабутого майстра української новелі". Тут критик пробує ввійти в структуру новель Софронова-Левицького. Формалістично-структуральний підхід одначе не залежить у Стефаника ані від французького, ані російського структуралізму, а є оригінальною методологічною спробою, може навіяною „Секретами поетичної творчости" І. Франка.

(Продовження буде)

ВДАЛА ЗУСТРІЧ З СЕНАТОРАМИ І КОНҐРЕСМЕНАМИ У ВАШІНҐТОНІ

Як уже інформовано точно на сторінках нашого щоденника з 29-го травня 1985 року, в середу, 22-го травня ц.р., відбулася у Вашінґтоні в приміщеннях Сенату гостина для представників Уряду, сенаторів та членів Палати Репрезентантів з нагоди 100-річчя поселення українців в ЗСА.

Господарями гостини були Український Народний Союз і створений Ад гок комітет українців Вашінґтону, в якому львину частину праці виконали молоді українські професіоналісти. На гостині, в якій взяло участь понад 400 осіб в тому понад 150 неукраїнських гостей, були присутні всі члени Головного Уряду УНСоюзу, які приїхали до Вашінґтону зі Союзівки, де відбувалися саме річні наради.

Внизу монтаж знімок з цієї вдалої імпрези, на якій були численні сенатори і члени Палати Репрезентантів.

Конгресмен Е. МекКендлесс (Каліф.) вітається з господарями.

Сен. Д. ДеКосіні (Аріз.) з Володимиром Печенюком.

Головний предсідник УНС д-р Іван Флис дякує гостям і організаторам. Біля нього стоїть головний секретар УНС Володимир Сохан. Перший справа — Г. Кулій („Голос Америки"), а позаду Олег Звадюк („Радіо Вільна Европа").

Сен. Білл Бредлі (Н. Дж.) з головним предсідником УНС д-ром Іваном Флисом та його заступником д-ром Мироном Куропасем.

Сен. Е. Зорінскі (Омага) з Марією Душник (зліва) і Анею Дидик.

Головний касир УНС Уляна Дячук вітається з конгресменом Н. Рагаллом (В. Ва.)

При дверях гостей вітали хлібом і сіллю та утиском руки заступники головного предсідника УНСоюзу Ґльорія Пашен і д-р Мирон Куропась. Поміж ними сен. Пол Саймон (Ілл.).

Конгресмен Дан Майка, голова комісії для розгляду Великого голоду, і Тарас Максимович, головний радний УНСоюзу з Флориди.

Група молодих українців з Вашінґтону, що моделювали українське народне вбрання в часі прийняття.

Сен. Френк Лотенберг (Н. Дж.) у розмові з Еллою Остапенко.

Сен. Джессі Гелмс (П. Кар.) з двома господинями, Еллою Остапенко і Мартою Мостович. За ними головний організатор УНС Степан Гаврилюк.

Члени Ад гок комітету у Вашінґтоні, що підготовили прийняття для членів Сенату і Палати Репрезентантів.

Сен. Р. Бошвиц (Минн.) з Робертом і Надією МекКоннел.

Конгресмен В. Колбі (Аріз.) в розмові із заступниками головного предсідника УНС Ґльорією Пашен і д-ром Мироном Куропасем.

Сен. Ч. МекМетіас (Мд.) вітається із заступницею головного предсідника Ґ. Пашен.

Конгресмен Ф. Екерт з Іриною Андреадіс.

Сен. Пол Саймон з Ілліной вітається з Патрицією Онуфрак.

СОЮЗІВКА — „ОСЕЛЯ, ЯКОЮ МОЖНА ПИШАТИСЯ"...

Гуцул при брамі.

Надійшло літо, а з літнім сезоном всі знову вибираються на вакації. Одною з найбільш улюблених українських вакаційних осель є Союзівка. Цього року, як і кожного року, на Союзівку з'їдеться багато гостей, щоб приємно в товаристві, на свіжім повітрі і під теплим сонцем, провести приємно час своїх вакацій.

Союзівка завжди гостить різними цікавими програмами й зайняттями. Окрім суботніх мистецьких програм, кожний день в тижні є інакший, цікавий і приємний.

У понеділок звичайно є „початок" вакаційного тижня. Тож в понеділок Союзівка вітає гостей. Прийняття починається коктейлом у павільйоні „Веселка" під супровід музики. Союзівка частує своїх гостей шампанським, **а гості знайомляться.**

Вівторок — це вечір фільмів. Тоді висвітлюють добрі американські фільми. А кожного дня до диспозиції гостям на Союзівці існують різні вигоди, а саме: басейн, спортові площі, мальовничі стежки на проходи а найголовніше — приємне товариство, з яким є нагода посидіти, погуторити.

Середа — це „день талантів". Часом цей день називаємо „днем молодих талантів". Цього вечора гості мають можливість починається своїми талантами на сцені у залі „Веселки".

Четвер — це „полтавсько-гуцульський" вечір. Це **„соборний" вечір. Гості** ідять вечерю надворі біля „Ворохти". Робітники Союзівки в цей вечір вбираються в гуцульські або полтавські строї. Розваги того вечора включають гуцульсько-полтавські співи, танки і музику. Після вечері відбувається для усіх ватра за „Ужгородом" на каменях.

П'ятниця — це день прощання для багатьох гостей Союзівки. В таку п'ятницю, відбувається прощальна забава під звуки оркестри Союзівки. В цей день, люди які заприятелювали або побачились після цілого року, проводять час разом перед виїздом. На Союзівку гості приїжджають з усіх околиць Америки й Канади. Під кінець тижня, вони прощаються та обіцяють зустрінутися на наступний рік на всіми улюбленій Союзівці.

Субота — це день виїзду одних, а приїзду других. Ще також вечір мистецької програми, в якій виступають різні мистці і ансамблі. Як і кожного року, мистецька програма є цікавою, різноманітною і до смаку різних глядачів.

В першу суботу сезону, 6-го липня на концерті співатиме солістка Ліда Гаврилюк, під акомпаньямент Олеся Кузишина. Також виступатиме танцювальний ансамбль „Громовиця".

Опісля на забаві гратиме оркестра „Іскра" з Ню Йорку.

Інші виконавці, які виступатимуть в мистецьких програмах впродовж літнього сезону в суботи будуть: дівочий хор „Веснівка" з Торонто, тріо „Ромашки" та інші вокальні групи. Виступлять танцювальні ансамблі „Каштан", „Верховинці", як також і відомий скрипаль Адріян Бриттан. Із солістів виступлять: бас нюйоркської Метрополітальної опери — Павло Плішка, сопрано Марта Андріюк, тенор Богдан Чаплинський, сопрано Оленка Геймур, Оксана Рогатин-Магурин, Алекс — співак легкого жанру й інші.

До забав приграватимуть оркестри, крім згаданої вже „Іскри", „Темпо", „Нова Хвиля", „Хлопці зі Львова" й інші.

Для молоді Союзівка матиме в цьому сезоні знову тенісовий табір під проводом Зенона Снилика і Юрія Савчака, який триватиме від 23-го червня до 3-го липня; хлоп'ячий табір, який триватиме від 29-го червня до 13-го липня; дівочий табір, який триватиме від 14-го липня до 27-го липня; курси українських народних танків під проводом Роми Прийми-Богачевської, які відбудуться від 28-го липня до 10-го серпня; і Курси Українознавства, які відбудуться від 10-го до 24-го серпня. Літній сезон кінчається плавацькими і тенісовими змаганнями, з нагоди довгого вікенду Дня Праці та спеціяльно гарними програмами, забавами, дозвіллям.

Великою імпрезою два тижні пізніше є День УНСоюзу з вибором „Міс Союзівки". Відтак Союзівка стає місцем з'їздів різних організацій, родинних свят й імпрез.

Тож приїжджайте на Союзівку — бажаємо вам веселого й милого перебування на цій оселі УНСоюзу.

Управитель Іван Рабкевич.

Сценка з опери „Запорожець за Дунаєм".

Оперовий співак Павло Плішка і піяніст Тома Гриньків.

Чоловічі й жіночі танцювальні ансамблі.

Танцювальний ансамбль „Сизокрилі" Роми Прийми-Богачевської.

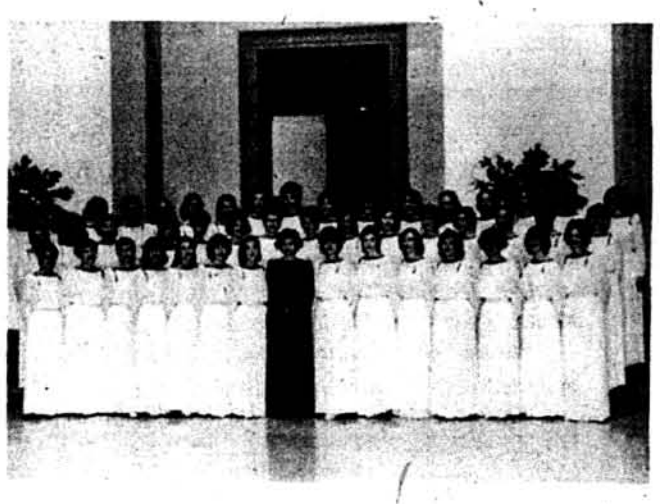
Відкриття тенісових змагань.

Дитячий табір перед будинком „Львів".

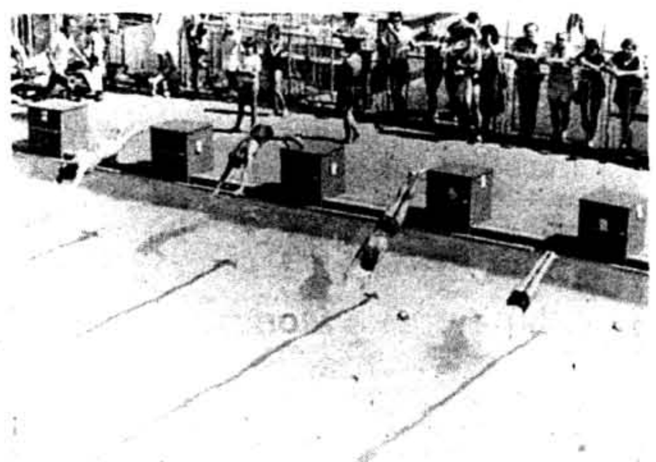
Група працівників Союзівки.

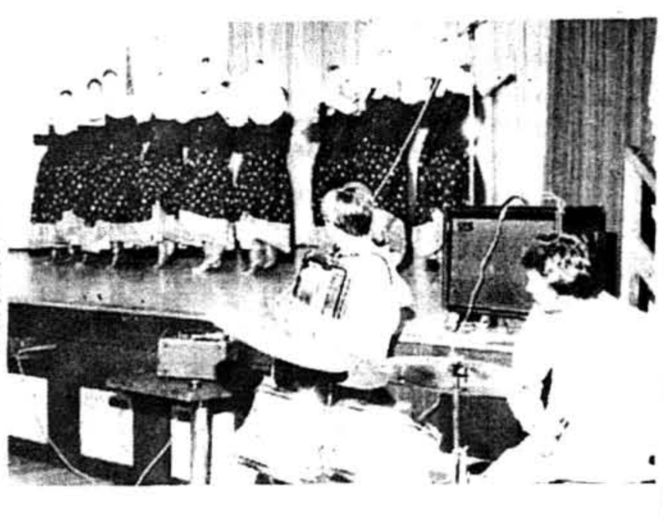
Дівочий хор „Веснівка" з Торонто, керівник Дзвінка Зорич-Кондрацька.

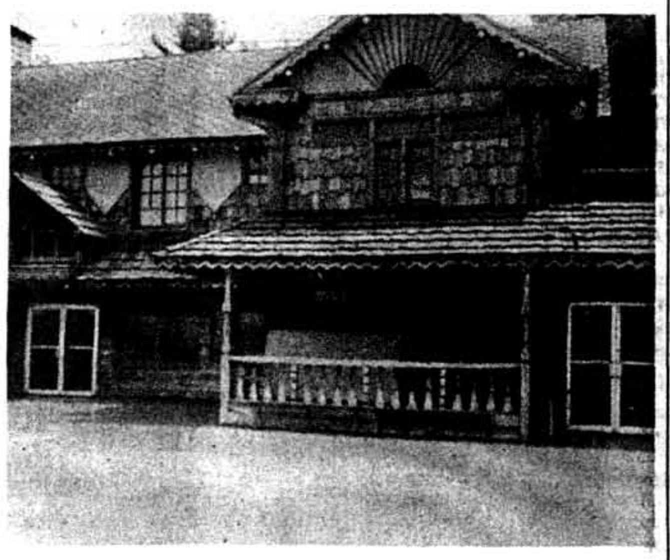
Хлоп'ячий табір.

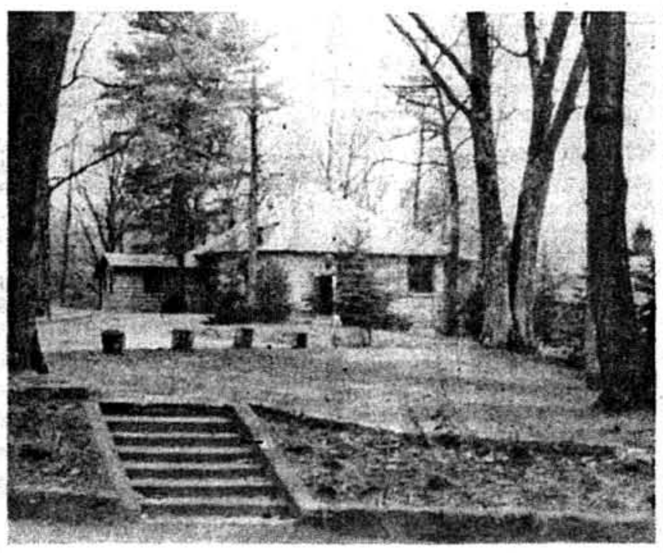
Плавацькі змагання.

Дівчата зі школи народних танків виступають на сцені.

Павільйон „Веселка" і тераса, де під зоряним небом відбуваються забави.

Вид на „Полтаву" і пам'ятник о. Г. Грушки.

СТОРІНКУ ПРИГОТОВИЛА НАТАЛКА ВОРОНКА, ЗАТРУДНЕНА В РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ" ЛІТОМ ЦЬОГО РОКУ.

Союзівка — це власність членів УНСоюзу. Станьте й Ви її співвласником.

БРАЗИЛІЯ МАБУТЬ скористається з допомоги закордонних держав у розкритті таємниці чи д-р Йозеф Менґелє, лікар в гітлерівському концентраційному таборі Авшвіц, який займався злочинними експериментами над в'язнями, спричинюючи смерть тисячів, дійсно втопився в 1979 році і чи викопані залишки, зокрема чашка і кости, належать Менґелє. Досі Бразилія не хотіла погодитися, щоб спеціялісти з інших держав рішали цю справу спільно з бразилійцями. Взагалі у Бразилії радше панувало переконання, що утоплене тіло належало молодшій людині. Жидівські джерела, а також Дослідчий центр Сімона Візенталя, який займається розшуками за воєнними злочинцями, спочатку дуже скептично поставились до інформації про знайдення решток Й. Менґелє. Пізніше сам Візенталь, не відомо з яких спонук, заявив кореспондентам, що він міняє свою думку і уважає, що залишки можуть належати дійсно д-рові Й. Менґелє. Досліди знайдених костей тривають далі.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Американці
в Обороні Людських Прав в Україні
запрошують Вас на

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ
В ОБОРОНІ ДОБРОГО ІМЕНИ УКРАЇНЦІВ

в п'ятницю, 14-го червня, 1985 р., о год. 7:30 веч.
в Українському Народному Домі в Ірвінґтоні
140 Проспект Авеню

Доповідачі:
ЛІДІЯ ДЕМ'ЯНЮК, *дочка Івана Дем'янюка.*
МАРК О'КОННОР, *адвокат Івана Дем'янюка*
ЕДВАРД О'КОННОР, *колишній завідуючий біженцями в повоєнній Европі.*

Вічем провадитиме:
Д-р МИРОН КУРОПАСЬ, *заст. голов. предсідника УНСоюзу і крайовий зв'язковий між етнічними групами організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні*

ВСІ ЗАПРОШЕНІ!

Привітання...

(Закінчення зі стор. 1)

допомагати повдовілим, сиротам і потребуючим, відвідувати та пам'ятати про недужих.

4. Продовжувати спонзорство двох потребуючих дітей — членів УНСоюзу у віці 7 до 11 років, уможливлюючи їм участь у дитячому таборі на Союзівці на кошт УНСоюзу.

5. Пильнувати, щоб Відділи збирали прізвища і адреси дітей дошкільного віку для тримісячної безкоштовної висилки їм журнала „Веселка".

6. Заохочувати жінок активно включатися в політичні процеси Америки і Канади, працюючи при виборчій реєстрації, збиранні фондів для кандидатів-українців на різні пости та даючи їм піддержку.

7. Збирати прізвища та адреси молодих українців у віці гайскулу і коледжу та висилати їм безкоштовно на протязі трьох місяців „Український Тижневик", щоб в той спосіб познайомити та зацікавити їх українськими справами та УНСоюзом.

8. Поробити всі заходи для того, щоб дати моральну і фінансову підтримку покликаній Головним Урядом УНС спеціяльній комісії для оборони доброго імени українців.

9. З огляду на те, що 1985 рік є проголошений „Роком Молоді", заохочувати батьків присвятити більше уваги їхнім дітям на те, щоб вони включилися в життя української громади.

РЕКОМЕНДАЦІЇ
(Схвалені на пропозицію Комісії молоді)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати моральну і фінансову підтримку для молоді, студентства та професійних організацій молоді, включно з академічними, культурними, спортовими і товариськими, включаючи в це безпосередню і посередню підтримку, як вживання устаткувань Союзівки та користування сторінками для публікації їх матеріялів „Свободи" і „Українського Тижневика".

2. Започаткувати програму для ідентифікації характеристик і потреб української молоді у віці між 25-им і 40-им роком життя. У цій програмі слід використати статистичні дані Бюра перепису населення.

3. Ініціювати нові програми в ділянці братської діяльности відносно молодих українців і українок.

4. Зформулювати програму повних стипендій для потребуючих студентів — членів УНС, які студіюють адміністрацію бизнесу і журналістику.

5. Продовжувати допомагати Головному Екзекутивному Комітетові в поборюванні помилкових та неправильних інформацій про українців та закликається молодечі організації та всю молодь включитися в цю акцію.

РЕКОМЕНДАЦІЇ
(Схвалені на пропозицію Комісії для справ старших віком союзовців)

Комісія для справ старших віком союзовців стверджує, що по десятьох роках терпеливого очікування, УНСоюз почав в цьому році вже видну конкретну акцію в справі побудови дому, чи домів для старших віком членів УНСоюзу. Архітект-українець Зенон Мазуркевич з Філядельфії виробив вже плян виґляду оселі для старших. Опрацьовано вже плян доставн води та пороблено всі потрібні леґальні заходи.

Оселя будинків для старших буде міститися на 50 акрах землі, яку УНСоюз купує від Наукового Товариства ім. Шевченка, що межує зі Союзівкою.

Комісія для старших віком союзовців вірить, що УНСоюз ще цього року почне будувати перші будинки, по яких наступлять дальші.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ
(Схвалені на пропозицію Спортової комісії)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. **Призначити для вжитку Спортової комісії бюджет на 1985 рік в сумі 10,000 дол.**

2. Продовжувати влаштовування спортових імпрез на Союзівці, як тенісові та плавацькі змагання, і нагороджувати кращих змагунів трофеями і медалями.

3. Продовжувати моральну і фінансову допомогу для влаштовування різних турнірів — місцевих і крайових, як круглів, ґольфу, копаного м'яча, відбиванки, кошівки, бейзболу, шахів та інших родів спорту, організованих членами, Відділами, Округами та Спортовою комісією УНСоюзу.

4. Продовжувати співпрацю і допомогу спортовим і молодечим організаціям, змагунами яких є члени УНСоюзу, головно тим, які мають свої союзові Відділи.

РЕКОМЕНДАЦІЇ
(Схвалені на пропозицію Комісії канадських справ)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Відбувати засідання Канадського Представництва УНС принаймі три рази в році для обговорення організаційної праці.

2. Заанґажувати постійних окружних організаторів, які працювали б на території Канади.

3. Продовжувати заходи для видання ілюстрованого Альманаху „УНСоюз в Канаді".

Головний Уряд УНСоюзу закликає все членство в Америці і Канаді включитися в акції поборювання знеславлювання українського імени та очорнювання цілого українського народу, підтримуючи працю покликаної для цього спеціяльної комісії УНСоюзу.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ, бюро головної квартири якої знаходиться в Лондоні, написала офіційного протестаційного листа до румунського президента Нікалае Чаушеску у зв'язку з посиленими репресіями проти інакомислячих в тій країні. Румунія з одної сторони використовує західні сентименти і веде пожвавлену торгівлю з країнами Заходу, а з другої, як жадна сателітна країна, переслідує своїх дисидентів і тих осіб, які мають іншу від режиму думку.

Померла Лідія Вінс

У неділю, 19-го травня ц. р., відійшла у вічність на 79-му році життя визначна баптистська діячка, мати пастора Георгія Вінса, Лідія Вінс. Покійна ціле своє життя присвятила для боротьби проти безбожжя, за права Віри Христової в Україні та в цілому Совєтському Союзі.

За це 1970 року, коли їй було 63 роки, безбожні окупанти України заарештували Лідію Вінс за її активну допомогу та заступництво за ув'язнених, і Лідія Михайлівна була засуджена на три роки совєтської каторги, але Бог чудодійно зберіг її життя.

1979 року в результаті домовлення американського президента Джіммі Картера з совєтським ватажком Леонідом Брежнєвим, син покійної Георгій Вінс, в характері заміни за совєтських шпигунів, був переселений із ув'язнення на Сибірі до ЗСА. Тоді й Лідія Вінс у червні 1979 року прибула до Америки.

Тут вона виконувала велику місію заступництва й оборони ув'язнених у совєтських тюрмах і була призначена Радою родин ув'язнених в СССР директором Закордонного Представництва цієї Ради. На цьому пості вона з самопосвятою виконувала свої великі обов'язки аж до кінця свого шляхетного життя, яке вона посвятила для боротьби з безбожжям. Померла Лідія Вінс після короткої недуги в наслідок паралічу.

Великий похорон, який перетворився в справжню коронацію героїні віри, відбувся 22-го травня з участю представників із Німеччини, Голляндії, Канади та церков у ЗСА. На похоронних відправах співав музичний ансамбль Української Баптистської Церкви в Чикаґо, промовляли пастори з Канади, Німеччини, Голляндії, ЗСА, включно з головою Всеукраїнського Євангельського Баптистського Братства, пастором Олексою Гарбузюком, який, прощаючи Лідію Вінс, говорив про її багатогранне життя, яке вона посвятила для Бога й людей.

Лідію Михайлівну Вінс поховано на цвинтарі в Елкгарті, Індіяна, біля найбільшої в тому місті баптистської церкви.

ВУЕББ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ
нашої Дорогої і Незабутньої

бл. п.

ЗЕНІ з ЛІНИНСЬКИХ ШУСТ

що припадає на 23-го червня 1985 р.
будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в таких церквах:

- в соборі св. Софії в Римі, 23-го червня 1985 р.;
- в церкві Покрови Пресв. Богородиці, Солом, Огайо, 24-го червня, о год. 9-ій ранку;
- в катедрі св. Йосафата у Пармі, Огайо, субота, 22-го червня, год. 7:45.
- в церкві Покрови Пресв. Богородиці, Бріджпорт, Конн., 22-го червня, год. 9-та;
- в церкві Благовіщення у Філядельфії, Па., 23-го червня, год. 9-та;
- в катедрі св. Володимира у Стемфорді, Конн., 23-го червня, год. 8-ма;
- в церкві Рождества Пресв. Богородиці в Лос Анджелес, Каліф., 22-го червня, год. 9-та;
- в церкві Христа Царя, Бостон, Масс., 23-го червня, год. 8:30 ранку;
- в місійній станиці Покрови Матері Божої, Апопка, Фльорида, 23-го червня 1985 р.

Про молитви просять:
муж — НЕСТОР з дітьми РОКСОЛЯНОЮ, НЕСТОРКОМ І АДРІЯНОЮ
брат — ОРЕСТ ЛІНИНСЬКИЙ з дружиною СТЕЙСІ і дітьми
тесті — о. крилошанин ЯРОСЛАВ ШУСТ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ
шваґер — ІГОР ШУСТ з дружиною ДАРІЄЮ і дітьми
тета — ОЛЬГА МАЛАНЯК
тета — ЛІДА БАЛЕЙ з мужем ПЕТРОМ і сином ВІРКОМ з дружиною ЛІЗОЮ і дітьми
стрийко — ВОЛОДИМИР ШУСТ з дружиною НАТАЛІЄЮ і дочкою МАРІЙКОЮ
кузина — НАДІЯ ОРАНСЬКА з мужем ЮРІЄМ і дітьми
кузен — БОГДАН МАЛАНЯК з дружиною ЕЛЕОНОРОЮ і дітьми
кузина — ОКСАНА КРУШЕЛЬНИЦЬКА з мужем ЛЮБОМИРОМ і дітьми

ПОДЯКА

Дня 19-го квітня 1985 р., ненадійно, відійшов у Вічність
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

БОГДАН ТИМЯК

проживши 60 років.

Горем прибита Родина цією дорогою складає сердешну подяку тим всім, що своїми розрадами, відвідинами, і словами співчуття старалися облегшити ті важкі хвилини вічної розлуки.

Щиро дякую о. митратові В. Середовичеві, о. Б. Коневі і о. Г. Лончині за похоронні відправи.

Дуже дякую мґр. Михайлові Середовичеві за прощальні слова.

Дякую всім тим, що своєю присутністю взяли участь в похоронних обрядах, як рівнож всім тим, що замість квітів на свіжу могилу бл. п. Богдана Тимяка зложили даток на Патріярхальний Фонд.

Дружина — МАРІЯ КОВАЛЮК-ТИМЯК
Донька — РОКСОЛЯНА ТИМЯК-ЛОНЧИНА з чоловіком ВАСИЛЕМ і донечкою МЕЛЯНІЄЮ
Рідня:
ОСТАП БУЦМАНЮК з родиною, Австрія
МЕЛЯНІЯ КОВАЛЮК, Сиракюзи
АННА КОВАЛЮК-ЛЯТИШЕВСЬКА з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ, Ню Йорк
ІРИНА КОВАЛЮК-ІВАНЕЦЬ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ, Чикаґо
ДАРІЯ КОВАЛЮК-ЯРЕМКО з чоловіком ЯРОСЛАВОМ, Швеція
ОЛЕКСАНДРА КОВАЛЮК-ЛОҐУШ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ, Сиракюзи
БОГДАН КОВАЛЮК з дружиною МАРІЄЮ і з родиною, Монтреаль
БОГДАН ІВАНЕЦЬ з дружиною ЛЯРИСОЮ, Чикаґо

Родина зложила разом $1,100.00
Працівники шпиталю св. Йосифа $235.00
Д-р Г. Юґера $100.00
по 50 дол. — Николай Елін Константінов, д-р А. Агмад;
по 30 кан. дол. — Володимир і Ліда Хоменко, Марія Міняйло;
25 кан. дол. — Наталія Данктер;
по 25 дол. — Дарія Дудра, Дмитро і Ева Гасюк, мґр. Ілля і Марія Городецький, д-р Святослав і д-р Галина Клюфас, д-р Богдан і Дарія Кміцикевич, інж. Любомир і Дарія Курилко, д-р Богдан і Ірена Лончина, Зоя і Тадей Оришкевич, інж. Богдан і Оксана Федорович;
по 20 дол. — д-р Марко й Ольга Конюх, д-р Олександер і Ярослава Ґудзяк, Андрій і Наталія Іванів, Зеня Лоґуш;
по 10 дол. — Петро Башуцький, д-р Андрій Войтович, Фалина Войтович, Надя Цях, д-р Р. Каліш, Іван Пиндус, Володимир Ревюк, Анастазія Цях, Василь Фенцор;
5 дол. — Онуфрій Ґрипа.
Разом сума $2,020.00

МАРІЯ ТИМЯК — дружина
з РОДИНОЮ

Літературний Фонд Творів Романа Завадовича в Чикаґо

З великим сумом повідомляємо, що у п'ятницю, 31-го травня 1985 р. в Чикаґо, Ілл. упокоївся в Бозі на 82-му році життя

бл. п.

РОМАН ЗАВАДОВИЧ

дитячий письменник і педагог, співробітник дитячих журналів у Львові й на еміґрації, кол. голова Об'єднання Працівників Дитячої Літератури в ЗСА, автор численних віршів, прозових і сценічних творів та статтей на теми літератури для дітей і молоді.

Покійний залишив у смутку:
дружину — АННУ
сина — РОМАНА з дружиною НАТАЛКОЮ й донею РУСЛАНКОЮ
та ближчу й дальшу Родину
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у неділю, 9-го червня 1985 року, з волі Всевишнього в Кентоні, Огайо, відійшла від нас у Вічність, на 83-му році свого трудолюбимого життя
наша Найдорожча і Незабутня
МАМА, СЕСТРА І СВАХА

бл. п.

Марія Ольга з Михайловичів МУЗИЧКА

вдова св. п. Покійного о. крилошанина Григорія, кол. декана Журавенцини, засланниця Казахстану.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ будуть відслужені у вівторок, 11-го червня 1985 р., о годині 7:30 веч. в похоронному заведенні Колодій-Лазута.

ПОХОРОН в середу, 12-го червня 1985 р. з церкви св. Андрія, о год. 10-ій ранку на українському католицькому цвинтарі свв. апп. Петра і Павла в Пармі-Клівленд, Огайо.

Горем прибиті:
син — д-р ЯРОСЛАВ з дружиною ЛЯРІССОЮ
сестра — АННА МИХАЙЛОВИЧ
брат — д-р ЯРОСЛАВ МИХАЙЛОВИЧ з дружиною АНАСТАЗІЄЮ
свати — мґр. ІВАН і СТЕФАНІЯ ЗВАРУНИ
Ближча і дальша Родина в Америці та Україні
Просимо про молитви.

APPEAL TO OUR READERS

Re: Poor mail delivery of our newspapers

Because of poor delivery of our newspapers, the daily SVOBODA and The Ukrainian Weekly, we appeal to our readers to help us collect evidence in our efforts to improve the delivery. The Jersey City postmaster gave us assurances in writing that we are expediting our newspapers in accordance with all rules and regulation. Our newspaper is delivered to the post office in Jersey City every day by 4 p.m. From there it is delivered to the sorting center in Kearny, N. J., the same day by 8 p.m. We are now trying to determine how the newspapers are processed in Kearny and in your local post offices.

To help us gather evidence, we are repeating, now in English, the in-house read-out on the delivery. We ask that for the duration of two weeks — which means 10 issues of the daily and two issues of the weekly — you mark in the left-hand line the date of the newspaper's publication and in the right-hand line alongside — the date of its delivery. After competing the two-week record, please write in the three lines below your name and address and mail the original or a copy to us.

UNA Supreme Executive Committee
and SVOBODA Press

Date of publication	Date of delivery
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....

Українська католицька громада

Школа Українознавства при церкві Свсвщм. Йосафата влаштувала в неділю, 24-го березня ц.р., після другої Св. Літургії в залі церковного центру Шевченківське свято.

Залю виповнили батьки та прафіяни. Директорка школи мгр Дарія Самогулка, що була заповідачем, повідомила, що учні на основі віршів поета виконають монтаж п.н. „Тарас Шевченко про своє життя". Свято започаткувала шкільна молодь піснею „Учітеся, брати мої". Ліда Литвин продеклямувала вірш „І досі сниться під горою"; Наталка Сеник і Дана Боднар — „Дивлюсь аж світає", а Ярко Леськів „Мені тринадцятий минало".

Учні гармонійно і милозвучно відспівали пісню „Садок вишневий". Заповідачка згадала, що дід Іван кожної неділі ранком розказував Тарасикові про завзяті бої запорожців з турками, ляхами і москалями. Тоді столітні очі діда сіяли як зорі... Малий Тарас зі захопленням слухав оповідань діда, що глибоко западали йому в душу. Згодом він змальовав ці переживання з юних днів в історичних поемах.

Уривки з поеми „Іван Підкова" продеклямували Степан Фурик, Юрчик Надрага і Андрійко Городиський, з „Гамалії" — Адріян Надрага, а з поеми „Гайдамаки" — Андрій Чучук, Марко Боднар і Роман Сеник.

„Заповітом" Тараса, що його відспівали всі учні, та кінцевим словом директорки школи закінчено цю милу імпрезу. Свято дбайливо підготовили, крім мгр Д. Самотулки, вчительки Леся Сеник і Леся Городиська. Сцену удекорував інж. Іван Микитин.

Шевченківське свято у виконанні учнів дало ще один доказ, яке велике значення для релігійно-національного виховання прийдешньої зміни має рідна школа. Всі батьки повинні посилати своїх дітей до цієї школи, що має дбайливих учителів. Побажаним є теж, щоб і діти з мішаних подруж вчащали до нашої школи. Для них кожної хвилини можуть бути зорганізовані англомовні кляси.

В неділю, 14-го квітня ц.р., парох церкви Свсвщм. Йосафата о. митрат д-р Василь Макух відслужив першу Службу Божу за наших замучених на рідних землях 40 років тому спископів, священиків, монахів і монахинь та вірних і виголосив проповідь з характеристикою кожного єпископа, що віддав життя за віру та свій нарід.

О 4-ій год. по полудні відбулося в церковній залі традиційне Свячене, з окремим відзначенням 40-річчя знищення нашої католицької ієрархії в Україні. Після поблагословлення о. парохом страв українознавча школа влаштувала монтаж п.н. „Великодні Свята в Україні", пера мгр Дарії Самотулки.

Учителі читали знаменитий опис великодніх обрядів і звичаїв на рідних землях, а учні перепліталі його дібраними віршами. Вірш „Писанка" продеклямувала Наталка Сеник, „Маленька паска" — Адріян і Юрій Надраги.

Великоднім привітом „Христос Воскрес" вітав гостей Степан Фурик. Вірш „Христос Воскрес" продеклямував Андрій Городиський, „Весну" — Таня Кардаш, а „Заспіваймо гагілік" — Ліда Литвин. Опис Великодня закінчено поясненням, що в писанці скривається лік на тугу за спочилими. В день Христового Воскресіння ніхто не сумує. Всі єднаються з душами померлих, бо смерти вже немає, її поборов Христос.

Після смачної трапези д-р Михайло Дзюбах, мол., виголосив коротку доповідь про змагання українського народу за Христові ідеали й за свою незалежну державу.

Доповідь п.н. „В сорокову річницю ув'язнення українського католицького єпископата" мав редактор Василь Пасічняк. Спомином про плащаницю, вишиту Ольгою Полюй в Празі 1918 року, з особливим написом „Рятуй, Господи, Русь — Україну з московської неволі" прелегент пригадав першу московську інвазію в 1915 році на ЗУЗ, і другу в 40-их роках, з жахливими погромами українського релігійно-національного життя. Наївні люди на Заході вірять, що росіяни мають християнську церкву, але її завдання є згідно з гаслом православних отців на соборі 1666 р.: „Да розширяється православіям російське царство". Во ім'я цього гасла москалі знищили Українську Православну, а згодом і Католицьку Церкву. Останній злочин довершив патріярх Алексєй. Всіх наших єпископів вивезли і, за вийнятком Митрополити Йосифа, закатували на смерть, слідом за єпископами повбивали теж багато священиків, монахів, монахинь і вірних. Це роблять і посьогодні. Для замилення очей росіяни створили в 1946 році т.зв. Ініціятивну Групу „по воз'єднанню Греко-католицької Церкви з Руською Православною Церквою". До цієї групи під терором включили о. Григорія Костельника, о. Михайла Мельника і о. Антона Пелвецького. Двох останніх вислано на списках і вислали на чолобитну до Москви. Там вони серед дуже загадкових умовин померли, а о. Г. Костельника хтось згодом убив. Відтоді Москва вже мала свобідну руку. Наша Католицька Церква пішла в катакомби. Скасовання росіянами Унії з Римом 1946 р., синод наших єпископів з Патріярхом Йосифом у 1980 році осудив, як незаконне.

Протестна акція у 40-річчя знищення нашої Церкви, на жаль, обмежилася тільки до пресових виступів. Прелегент вірить, що в 1986 році Українська Помісна Церква у вільному світі складе могутній протест проти скасування Унії. Цього року припадає 10-річчя створення Патріярхату, яке було найбільшим досягненням Блаженнішого Йосифа.

Про український Великдень деклямував зворушливий вірш Михайло Дзюбас старший. Майстер церемонії інж. І. Гафткович, голова церковного комітету, подякував прелегентам за цінні доповіді, а членам парафії за участь. Релігійною піснею „Ангел вопіяше" закінчено цю спільну Великодню трапезу. Церковні відправи і Свячене прикрашував своїм милозвучним баритоном церковний співець Іван Головка та гурток членів колишнього церковного жору.

В кількох останніх місяцях з нашої католицької громади відійшло двох відомих громадян, а саме: Григорій Глушок і мгр Іван Костюк.

Григорій Глушок-колишній член УВО та ОУН і діяльний кооператор на ЗУЗ. В Трентоні на еміграції-член Церковного комітету, Кредитівки, УКК і УВФ, приятель молоді, зокрема СУМА, щедрий жертводавець на народні цілі. Помер на 85 році трудолюбного життя в кінці грудня 1985 року.

Мгр Іван Костюк загальновідомий пластовий і громадський діяч на рідних землях і на поселеннях, блискучий журналіст. Помер на 72 році життя, 28 березня ц.р.

О. Т.

Вісті з Трентону

Життя у парафії св. Юра Переможця у Ярдвіллі, Н. Дж., поступово набирає інший характер. Дотепер всі зусилля були скеровані на будову церкви та прицерковних забудовань. Тепер це вже поза нами.

На 13-ох акрах землі маємо церкву, простору залю на 500-600 осіб, школу та будинок для священика. Для придбання цього маєтку парафія вклала понад один і вчертьмільйона долярів і не має жодних боргів. У нашій залі відбуваються національні імпрези, що їх влаштовує громада Трентону. Настоятелем є о. митрат М. Галета, а головою парафіяльної ради І. Стрижаківський.

При церкві є українська суботня школа. Щоб її втримати треба багато посвяти з боку батьків і вчителів. Тепер школа має шість кляс. Завпедом є Віра Бондаренко, а Є. Наливайко, А. Парубченко та Н. Захарій — вчительки. У цьому році школа влаштувала ялинку. У перщій частині діти показали інсценізацію про народження Ісуса Христа за Євангелією св. апостола Луки. П. В. Бондаренко дбайливо приготувала дітей для цієї сцени, в якій брали участь діти всієї школи. Батьки, вірніше мами, подбали про відповідні костюми. У другій частині були деклямації, що їх приготували вчительки окремих кляс із своїми учнями. На закінчення св. Миколай обдарував дітей подарунками.

У березні школа влаштувала свято Т. Г. Шевченкові. Є. Бондаренко написав коротенький монтаж під заголовком „Ласкаві очі Т. Г. Шевченка". Ця постановка дітям вдалася. Діти також деклямували та виконали дві пісні. У дітей нашої школи добра українська вимова і вони люблять появлятися на сцені в українських народних костюмах.

При школі існує батьківський комітет, головою якого є Л. Умин. Члени цього Комітету — це молоді мами, вони досить активні і гармонійно співпрацюють з вчителями. Влаштовують базари та інші підприємства. Минулого року з їхньою допомогою діти відвідали українську великодню виставку в стейтовому музеї, що її влаштував Український Музей в Ню Йорку.

Найактивнішою одиницею при парафії являється сестрицтво св.кн. Ольги, на чолі з головою Валентиною Голл. Воно придбало чимало грошей для церкви і в міру можливостей бере участь у громадському житті. Щороку жертвує гроші на квартальник „Віру", що його видає Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в Америці та дає пожертви на фонд Суспільної Опіки при Об'єднанні. Цього року сестрицтво спонзорує українського студента в Бразилії. Під час Великоднього посту за ініціятивою сестрицтва о. митрат М. Галета започаткував серію викладів на релігійні теми для всіх зацікавлених. Тепер сестрицтво готується до відзначення своєї патронки св.кн. Ольги. Сестрицтво жертвувало гроші для потребуючих у Бразилії та разом з усіма парафіянами збирало одяг. При церкві існує хор, дириґентом якого є М. Галета, директор джуніор-гай школи.

Парафія української православної церкви Св. Трійці, що її настоятелем є о. протопресвітер Б. Желехівський, підтримує всі акції громади Трентону. Проводить збірки для потребуючих, висилає гроші до Польщі та пакунки до Бразилії за посередництвом ЗУДАК-у.

Перша Українська Баптистська Церква у Трентоні була зареєстрована чотири роки тому. Вона належить до Українського Американського Баптистського Об'єднання. Пастором у цій церкві є Овдій Хрибчук, що є також і головою баптистського молоді при Всесвітньому Об'єднанні. Він інформує, що від 7-го до 13-го липня ц.р., він влаштовує семінар на тему „Перед тобою відчинені двері". Семінар відбудеться на Біблійній оселі в Петерборо, Онт. Канада. Вони висилають пакунки до різних країн Південної Америки, а найбільше до Бразилії. До Польщі і навіть в Україну пересилають духовну літературу.

Б.С.

Гарвардський...

(Закінчення зі стор. 2)

ної свідомости майбутніх поколінь і їхнього належного відчуття своєї християнської духовости. Тому нашим священним обов'язком є здійснити цей Проєкт, що поставив собі за завдання заперечити всій фальшивій пропаганді червоної і білої Москви, яка приготовляється святкувати 1000-ліття Хрищення Росії, не згадуючи ні словом про Україну і український нарід, присвоюючи собі нашу релігійну творчість та історію. Поневолений український нарід на рідних землях не може нічого зробити в обороні нашої історичної правди — це завдання мусимо виконати ми, що живемо в країнах вільного поселення, щоб хоч частинно сплатити наш борг супроти нашої дорогої батьківщини та усіх борців, що життя своє віддали за правду і волю України.

Святкування 1000-ліття Хрищення Русі-України-це надзвичайно велика подія в історії нашого народу. Про цю подію мусить почути ввесь світ і нам не вільно занедбати цієї великої нагоди. Гарвардський Проєкт буде гідним відзначенням Тисячоліття Хрищення Русі-України.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАРАСКЕВІЯ ДЕШКО, член УНС Відд. 257-го ім. І. Годяка в Лос Анджелес, Каліф., померла 18-го березня 1985 року на 87-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року. Залишила в смутку дві дочки — Маргарете і Валентину Мирошенко з мужем Ігорем. Похорон відбувся 23-го березня 1985 року на цвинтарі Форест Лон в Лос Анджелесі.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АННА ЛЕСЬКО, член УНС Відд. 5-го в Асторії, Н.Й., померла 4-го травня 1985 року на 91-му році життя. Нар. 27-го травня 1893 року в Україні. Членом УНС стала 1930 року. Залишила у смутку доньку Аллину Гаф, і сина Юрія. Похорон відбувся 7-го травня 1985 року на цвинтарі Сейнт Чарлся в Пайнлон, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

М. Хоманчук, секр.

КАТЕРИНА БЕКІШ, член УНС Відд. 63-го ім. св. Миколая в Піттсбурґу, Па., померла 6-го травня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 1883 року в Україні. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку сина Теодора, три доньки — Анну, Марію і Юлю, шестеро внуків і 18 правнуків. Похорон відбувся 6-го травня 1985 року на цвинтарі св. Володимира в Піттсбурґу, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Дмитро Головатий, секр.

ВАСИЛЬ БУДЗЯК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 6-го травня 1985 року на 68-му році життя. Нар. 1917 року в Улничому, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочку Ірену з мужем Орестом Недошитко і четверо внуків; братів Івана і Степана та сестри Теодозію і Рузю в Україні. Похорон відбувся 9-го травня 1985 року на цвинтарі української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МАРІЯ ДАНИЛЮК, член УНС Відд. 355-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ст. Джозеф, Мо., померла 6-го травня 1985 року на 75-му році життя. Нар. 1910 року в Симківці, Підгайці, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку сина Богдана з родиною, дві дочки Катерін Брашвуд і Сільвию Баруцкі з родинами, та дев'ять внуків. Похорон відбувся 9-го травня 1985 року на цвинтарі Маунт Оліветт в Ст. Джозеф, Мо.
Вічна Їй Пам'ять!

Семен Гасяк, секр.

МИХАЙЛО РИПАН, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чікаґо, Ілл., помер 21-го квітня 1985 року на 62-му році життя. Нар. 24-го жовтня 1922 року в Жоздї, Станиславів, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну, доньок Марію Тассас і Параню Дебенкі та внучку Анджелю. Похорон відбувся 25-го квітня 1985 року на цвинтарі Елмвуд Меморіял Парк в Ривер Гров, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

ПАЗЯ МИХАЛЬЦЬО, член УНС Відд. 151-го ім. св. Марії в Аллентавні, Па., померла 14-го квітня 1985 р. на 89-му році життя. Залишила у смутку доньку Анну Курц. Похорон відбувся 17-го квітня 1985 р. на цвинтарі св. Марії в Аллентавні, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Анна Строт, секр.

ПАРАНЯ ЧОПИК, член УНС Відд. 151-го ім. св. Марії в Аллентавні, Па., померла 19-го січня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 4-го липня 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1926 року. Похорон відбувся 23-го січня 1985 року на українськім православнім цвинтарі св. Марії у Вайтголл, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Анна Строт, секр.